

Плевенски Известия

Библиотека „Съгласие“

Плевенъ

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владѣе, мрака нѣмѣе“.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, ТЪРГОВИЯ, ЗЕМЛЕДѢЛИЕ И ИНДУСТРИЯ
Народно-Либераленъ органъ.

Тамъ гдѣто оралата сж свѣтливи, а саблитъ ржждиви и народа и царя сж щастливи

В. „Плевенски Известия“ излиза за сега на 10 дена единъ пжтъ (3 пжти въ мѣсеца). Абонаментъ: за година 4 лева, половинъ година 2 лева. За странство се прибавятъ пощенскитъ разноски, всичко въ прѣдплата. Абонамента се приема и въ пощенски и гербови марки. Всичко що се отнася до вѣстника се изпраща до редакционния му комитетъ, а пари, обявления и др. до администрацията му, които се помѣщава въ печатницата „Надъжда“ на Карабелевъ, Караивановъ & Игнатевъ, улица „Александровска“ № 649. Необнародвани ржкописи не се повржчатъ. Не платени пиема не се присматъ. За публикуването на разни обявления се плаща по споразумение.

— Единъ брой 10 стотинки. —

Урежда Редакционенъ комитетъ.

— Единъ брой 10 стотинки. —

Българска Земледѣлска Банка.

Клонъ Плевенски.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4081.

Българската Земледѣлска Банка. Плевенски клонъ, обявява на интересующитъ се, че на 21 АВГУСТЪ 1904 год. въ 4 часа подиръ обѣдъ ще продава въ собственото си помѣщение по доброволно съгласие придобититъ отъ Банковата мелница храни, които възлизатъ на:

83.70	хектолитри	пшеница
14.—	„	ржжъ
10.75	„	царевица
119.40	„	ечемикъ
4.40	„	овесъ
2.45	„	просо

Казанитъ храни сж складирани при тукашний Държ. конезаводъ, отъ гдѣто ще се прѣдаватъ на закупувача.

Желающитъ могатъ да видятъ въ клона всѣни присжтственъ денъ отъ днесъ до траението на продажбата както образцитъ на хранитъ, така сжщо и условията на продажбата.

Изканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 100 лева.

гр. Плевенъ, 9 Августъ 1904 год.

Счетоводителъ:
Ив. Кланковъ.

Началникъ:
Цв. Караивановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Разсадника за гладки укоропени и благородни американски лозови пржчки на Атанасъ Я. Бичкиджиевъ въ гр. Ловечъ.

Обявявамъ на интересующитъ се лтзари, че открихъ публична подписка за поржчки на благородни американ. лозови пржчки отъ слѣдующитъ сортове, а именно:

- 1-ви Рупестриъ Монтикота № 3,309
- 2-ри Рипария Х. Рупестриъ № 3,306
- 3-ти Рипария Х. Рупестриъ № 3,306
- 4-ти Рипария Х. Рупестриъ № 10114
- 5-ти Рипария Порталисъ.

Всички благородни на сортировани съ нашевски грозда, цѣни най-ефтени по споразумение. Пржкитъ ми сж въ небивало до сега отличие по спойка и лѣтоста, а дебелъ отъ 8 м. м. до 2 1/2 с. м. въ диаметръ, а лѣгорастъ до 1 1/2 метръ. Които г-да желаятъ да направятъ поржчка нека обиколатъ разсадницитъ ми сами или чрѣзъ приятели, които се намиратъ на 6 мѣста а именно:

- 1-вия разсадникъ на 1 кил. отъ града на югъ (Кулуклийската воденица или върбовка).
- 2-рия и 3-тия на 2 1/2 кил. отъ града на изтокъ мѣстността „тележени“ подъ тухларницитъ).

4-тия и 5-тия на 1 1/2 кил. отъ града на изтокъ на р. Осъиъ между брашнариятъ фабрика и „Кюше дермене“ 6-тия на 5 кил. отъ града на западъ въ мѣстността „биволица“. Скобелевско помѣстие, които ще се увржатъ нагледно.

гр. Ловечъ, 23 юлий 1904 г.

СЪ ПОЧИТАНИЕ:

Лозаръ-Пишшиеристъ:

А. Я. Бичкиджиевъ

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Подписанитъ Плевенски гражданинъ публично изказваме благодарността си къмъ г. Атанасъ Я. Бичкиджиевъ пишшиеристъ въ гр. Ловечъ за това, че той миналата есень 1903 г. ни продаде съ най-ефтени цѣни обогоридени американски лози на насъ подписанитъ, и ни гарантираше за подложкитъ, а особено сортировката на нашевскитъ грозда. Слѣдъ като ги насадихме на риголванитъ отъ насъ постоянни мѣста и въ резултатъ се указа че всички насадени лози се изловиха само на сто 0/0 0/10 съ еднакъвъ отличенъ лѣгорастъ при такава извънредна суша и сега нагледно се констатира отъ покаранитъ лѣтораста и дѣйствително излъзоха за каквито ни ш е продалъ.

Горѣщо прѣпоржчваме на г-да

интересующитъ се лозари, желающа да иматъ здрави и хубави лозя да си купятъ гарантирани обогоридени американски пржчки съ нашевски грозда отъ г. Атанасъ Я. Бичкиджиевъ пишшиеристъ въ гр. Ловечъ.

СЪ ПОЧИТАНИЕ:

Лчо П. Лачовъ, С. Поповъ, Тодоръ П. Кузмановъ, Пжшо Дачовъ, Хр. Костовъ, Кр. Христовъ, Спасъ Т. Стояновъ, Пжшо Т. Романовъ, Петко В. Готовски, Иванъ П. Дермански, Маринъ Христовъ, Ангелъ Ангеловъ, Кр. Стояновъ и други.

гр. Плевенъ 20 юлий 1904 г.

Нѣколко думи за „правата тарифа“ на нашитъ държавни жельзници.

Извѣстно е, че въ жельзопиктното дѣло у насъ съществува така наречената „права тарифа“ отъ която нещѣ съмнѣние иматъ право да се ползватъ всички търговци — експортеори въ България, които се занимаватъ съ експедиция въ странство на разни мѣстни произвдения като: яйца, птици и пр. Обаче въ сжщностъ, ний които се занимаваме съ тоя видъ търговия, отъ прокарването на централната жельзнопиктна линия въ страната ни до сега, не сме имали случай да забължимъ щото да се ползватъ отъ тая тарифа нѣкой отъ българскитъ търговци. До колкото сме прослѣдили една отъ причинитъ за да немогатъ да се ползватъ отъ тази тарифа българскитъ търговци е едно распоржждане на дирекцията на българскитъ държавни жельзници, споредъ което се прави извѣстна рефакция — отстъпка въ навлото, на всѣки търговецъ въ България, който би се задъжилъ да натовари опрѣдѣлено количество вагона съ стока за износъ прѣзъ една година врѣме напр. 50—100 вагона. На такъва се прави една отстъпка въ навлото, обаче, отъ това до сега се ползватъ само двѣ три страни — експортеорски кжщи въ София (Шенкеръ & С-іе, С. В. Ховманъ и Конъ & Митлеръ) а не и други български търговци. Не можемъ да отречемъ факта, че въ насъ редко би се намрѣилъ търговецъ, който да се нагърби и задлъжи да натовари годишно 50 или 100 вагона стока, обаче, сиомнѣнатитъ по горѣ страни Е вропейски кжщи понеже се за-

нимаватъ специално съ експедиране на разни стоки, поематъ подобни задължения и ги изпълняватъ, а въ послѣдствие се ползватъ отъ обогоридената рефакция. И не само отъ рефакцията се ползватъ тия експортеорски кжщи, но се ползватъ още и отъ една отстъпка която дирекцията, справедливо или не, прави на тия кжщи. Тая отстъпка, която е най-важна, се състои въ начина на исплащане навлото на прѣвоза — нѣщо съ което, до колкото свѣденията ни се простиратъ, българ. търгвецъ нѣма честта да се ползува, а това, споредъ нашето разбиране, е най-несправедливата мѣрка, която заставлява българскитъ търговецъ, волею и неволею, да изпраща своитъ стоки неключително чрѣзъ тия експедиорски кжщи. За да бждемъ по ясно разбрани, ний ще привѣдемъ единъ примѣръ отъ койго чигателитъ ни, безъ всѣкакви коментарии, ще се обѣдатъ въ истинността на въпроса койго повдигаме, а именно: Ако единъ български търговецъ желае да отправи единъ вагонъ яйца отъ която и да е гара извънъ вътрѣшността на държавата напр. отъ Разградъ или Плевенъ за Парижъ или Берлинъ, длъженъ е да плати въ прѣдплата всичкото навло до мѣстоназначението на стоката, когато ако стоката би се испратила чрѣзъ горнитъ експедиорски кжщи не се взисква въ прѣдплата никакво навло! Просто търговецъ праща стоката си на тия експедиори въ Софя, за да се ползватъ отъ извѣстната рефакция отъ навлото и сѣтветий безъ прѣдварително плащане на навлото я експедира за мѣстоназначението ѳ. Мислимъ, че тукъ е най-голтмата несправедливостъ на която сж подложени българскитъ търговци. Допускаме, че за да прави подобни отстъпки на тия страни кжщи, държавата, може би, е гарантирана прѣдварително обаче, въ конкретний случай, ако държавата направи тази отстъпка, на българския мѣстевъ търговецъ тя пакъ, може да се каже, е тоже гарантирана, защото послѣдний, като български подданикъ, притежва недвижими имоти, поне до толкова за да може да бжде гарантирана държавата за сумата на навлото, която въ редки случаи надминава сумата 1200—1500 лева на вагонъ, Независимо отъ това, но и отъ единъ вагонъ яйца, въ

каквото и лошо качествено положение биха пристигнали до мѣстоназначението си, все пакъ ще уловатъ толкова пари, колкото е погрѣбно да се исплати на държавата за навло. Тѣй щото за съмнѣние въ исплащане на навлото отъ българскитъ мѣстни търговци и дума не може да става, пжкъ най-послѣ, стига да не липсва добрата воля, държавата за да бжде осигорена за сумата на навлото, може прѣдварително да бжде гарантирана отъ търговцитъ, съ лична или имущественна гаранция — нѣщо което не е много трудно да се направи.

Така или инакъ, мислимъ, че е врѣме вече, да се направи отъ койго трѣбва, нужното по въпроса койго повдигаме, съ което да се развържатъ ржждитъ на българския мѣстевъ търговецъ отъ опекуството и разнитъ митарственни мрѣжи на страннитъ неканени гости, като му се даде да разбере, че и за него има кой да се грижи и, че той не напрасно носи на плещитъ си тежестта на държавата въ всѣко врѣме.

На прѣвъ погледъ, за хора, които не сж въ тѣчение на работата, въпроса койго повдигаме, може да се яви като маловаженъ по своето значение и незаслужающъ вниманието на компетентнитъ власти, обаче въ сжщностъ, работата стои съвсѣмъ друго яче, защото ако и на българския мѣстевъ търговецъ се направи тая отстъпка, той ще почувствува голѣто облъкчение. Не е въпроса тукъ за навлото само на единъ вагонъ 1200—1500 лева; сама по себе си това е незначителна сума, но ако единъ търговецъ има 2—3 вагони стигнали на мѣстоиспращанието и други 2—3 на пжтъ, той ще трѣбва прѣдварително да внесе въ брой една почтена сума за навло на около 6000—8000 лева когато ако би се ползвалъ и той както страннитъ такива, тогава тая сума, до исплащането на стойността на пжтующата стока, той ще я употреби за ново покупка и нѣма да бжде принуденъ да спира работата си, вънъ отъ това, той никога нѣма да отиде и прѣвива вратъ прѣдъ страннитъ експортеори.

Его защо казваме, че въпроса е доста сериозенъ и ний като го повдигаме, не се съмняваме, че ще се взематъ, у врѣме, отъ койго трѣбва съответственитъ мѣрки. Дано бждемъ чути.

Нѣщо по кокошарството.

Развитието на търговията съ яйца у насъ, която почна да внася много чувствителни приходи въ страната ни, ще слѣдва естествено да ни заинтересува щото съ сжщата ревност, да не кажемъ съ по голѣма грижа и внимание, да се позамислимъ и за подобрието на кокошките както въ родово така и въ видово отношение, а сжщевременно и въ начинътъ на тѣхното хранене, развъждане и дресироване.

Кокошките, като полезни домашни птици съ всичко, а най-вече съ яйцата си които служатъ за храна на човѣка, да не кажемъ и повече, особено и за употребението на яйцата и въ индустрията за много и всѣвъзможни работи, кокошките — тия толкозъ ползвни домашни птици, трѣбва да се гледатъ съ сжщиятъ трудъ и ревност, както за отгледванието на другия домашенъ добитѣкъ, като крави евецъ и др.

Доволно е да се взрѣмъ по вторачено въ милионнитѣ яйца, що се изнасятъ изъ страната ни и хилядитѣ левове, що се внасятъ у насъ отъ странство, вѣнчъ отъ това що се харчи за вѣтрѣшната консомация на кокошки и яйца и ще дойдемъ до пълното убѣждение, че кокошарството е единъ сериозенъ, стабиленъ и доходенъ клонъ отъ стопанството. Къмъ него трѣбва да се обърне сериозно внимание като сръдство за печалба което не е свърѣжено съ такива тежки физически трудове, каквито се изискватъ за разработванието на дригитѣ клонове отъ стопанството или земледѣлието. Съ кокошарството може да се занимава не само кой да е младъ човѣкъ прѣвъ свобонитѣ си часове, но дори и стари жени и баби които немогатъ друго да вършатъ за своя прѣхрана, но само че трѣбва да се промѣни начинътъ на отгледванието и развъждането имъ.

Германия и Австрия отдавна сж се заели съ развъждането на кокошките по новъ начинъ — не чрѣвъ насаждане на кокошката, но чрѣвъ машина нарѣчена квачка, обаче Америка, която е образецъ на най-рационалното и практическо земледѣлие и стопанство, е взела пакъ първенството и за кокошарството. Само двѣтъ къщи въ Quincy въ щатътъ Илинойс и въ Комрибосъ въ щатътъ Охио, има двѣ грамадни фабрики, които сж учудили цѣлий свѣтъ съ голѣмий износъ на тия искусствени квачки, купувачитѣ на които сж обсипали фабриката съ благодарителни писма, придружени съ фотографитѣ на цѣлото семейство съ машинката (квачката) що току излупила пилецата си, и то колко ще речете отъ едно до 20 най много за единъ пѣтъ? Не, отъ сто най-малко до шестстотинъ пилецъ. Да шестстотинъ пилецъ. Фабриката на Г-нъ Geo H. Stabe, която приготвя квачки и за 50 и 75 яйца за лупеня е обявила, че за нарѣдъ не приема да прави за по малко отъ 100 яйца, тѣй като единъ сжщитъ трудъ и все 21 день сж потрѣбни за излупва-

нието на едно и пакъ толкозъ сж потрѣбни за излупванието на шестстотинъ яйца.

Като пишѣмъ тая цифра за излупване на 600 пилецъ за 21 день, струва ни се, че нѣкой ще се иземѣтъ на това и не ще повѣрватъ, па ще си кажатъ, може би, че и да се излупятъ, то тоя пилѣтъ отъ пилета се ненасища и исхранва съ просо, и гдѣ ще му излѣзе края, ако се хранятъ така съ просо, до като станятъ за ножъ.

За да не бѣдемъ голословни ний въ кратце, ще дадемъ нѣкой обяснения по това.

Прѣди всичко много интересно е да се види самата квачка — машината, ако не, то поне картината ѝ, но за жалостъ за сега се не притежаватъ ни едното ни второто, но надѣваме се въ скоро врѣме да са доставятъ клишетата, па може би слѣдъ нѣколко врѣме и самата квачка за сто яйца.

Въ малко описание машината — квачка, когато е напѣнена и турена въ работа има външенъ изгледъ като на едно пиано, па ако щете и украсена и изгладена като него, тѣй като при лупеня, тя се държи въ една стая, гдѣто и домакинътъ живѣе. На една отъ странитѣ ѝ е приложена една лампа, която съ топлината на газъ, керазинъ или други горящи течности се отоплява нарочно приготвена вода, отъ топлината на която се отопляватъ яйцата съ температура толкозъ, колкото самата естествена квачка отоплява. Какъ е направено вѣтрѣшното устройство на искусствената квачка е безполезно да се описва, тѣй като на всѣкиго а най-вече нашия българины обича да върва и приема само когато види и наблюдава самъ.

Понеже върваме, че въ скоро врѣме въ Плъвенъ ще се достави такава искусствена квачка, която ще се изложи на всѣкиго, койго се интересува въ това толкозъ полезно ступанство, то за сега нѣма да се впушаме въ подробното ѝ описание.

Сега да кажемъ нѣщо и за отгледванието на тая грамадна кокошка фамилия. Заплашително е наистина да ти пиегнатъ отъ 100 до 600 пилецъ и да очакватъ всѣ отъ ржката на кокошара. Обаче не се плаши тоя който е изучилъ естеството и характерътъ на кокошката а още повече практичния Американецъ. Той не се сграхува отъ лакомията на пилетата си, защото ги храни съ много по угодна, здрава храна, храна която прави кокошката и да растѣ на косякъ и месо, ако се приготвява за храна или пѣкъ съ особни примѣси въ храната ѝ турени, дразнятъ кокошката за да носи повече яйца.

Като храна за малкитѣ пилена въ Америка употребяватъ костено брашно, което приготвяватъ по слѣдующия начинъ: Събиратъ всѣвъзможни кости, главно отъ тия що падатъ по салханитѣ, прѣкарватъ ги прѣвъ една слаба упалена фурна (пещъ), колкото за да поизсѣхнатъ и така изеушени ги мѣлятъ на една мѣлница, подобна на тия що мѣлятъ кафе въ голѣмо количество, и по тозъ

начинъ приготвяватъ костеното брашно, което пѣкъ смѣсено и забъркано съ ситна като тютюнъ нарѣзана трѣва — сѣно или дѣтелина, става най-здравословна и питателна храна за лакомитѣ пилецъ.

Е, имали цо по евтина храна отъ това? Ако такава храна става толкозъ евтина въ Америка, гдѣто кокалитѣ на всѣкаквито животни се събиратъ и продаватъ съ цѣнностъ, понеже употребението имъ въ земледѣлието, като торъ и въ индустрията за много цѣли е извѣрдно много, то, пига се, колко по евтино ще бѣде тая храна у насъ, когато коститѣ по салханитѣ и касапницитѣ сж почти безъ цѣна.

Трѣбва проче, да се обърне повече внимание къмъ този занемаренъ клопъ отъ стопанството ни, защото той е единъ голѣмъ источникъ на богатство, лесно и леко сръдство за искарвиние прѣхрана дори и отъ най-слабитѣ и недѣлави хора, най-по-слѣ и за богатитѣ е едно много интересно и полезно развлѣчение дори и прѣвъ студенигѣ дни на зимата. Въ друга една статийка ще се прострѣмъ по обширно по тоя въпросъ.

Едно зло въ просвѣтата ни. (мнѣние)

Въ брой 28 на в. „Свободно слово“ органа на Либералната партия, сръдѣме долното мнение по нашата просвѣта, което по своята важностъ и значение за народитѣ ни, прѣпечатваме изъ цѣло и го прѣпорѣчваме на читателитѣ си.

Тия дни столичния печатъ хроникира само резултата отъ изпита, произведенъ надъ явилитѣ се 54 души учители за околийски училищни инспектори, споредъ който резултатъ отъ 54 кандидати, *успѣшно* сж издържали тоя изпитъ само *четворица*. Повече отъ това нито единъ публиченъ органъ не каза... Процентътъ, като виждаме, на „успѣхътъ“ е едва 8 0/0, цифра, която трѣбва да обърне вниманието на българското общество, а най-вече и на българското учителство.

Отъ нѣколко хиляди учители у насъ на тоя изпитъ се рѣшаватъ да излѣзатъ само 54, а отъ тѣхъ 4 минаватъ, а останалитѣ пропадатъ.

Тоя неуспѣхъ, ако можемъ да го приемѣмъ за такъвъ, трѣбва да ни особено загрижи, тѣй като той се явява тамъ, гдѣго ширитѣ за солдна подготовка сж най голѣми. Учителския персоналъ въ основнитѣ училища у насъ, извѣсно е всѣкому, не е тоя, койго не е прѣкаралъ много митарства — четири класно, слѣдъ това педагогическо образование, матуригетъ и най сѣти държавенъ изпитъ — за да можемъ да допустѣмъ хлабава подготовка. Слѣдъ едно така щателно прѣцѣждане или прѣсуване резултатътъ отъ изпита на явилитѣ се тая година учители за учил. инспектори не само ни изненадва, но ни просто поразява...

Его защо ний счѣтохѣме за необходимо да се позанимаемъ съ тоя толкова важенъ въпросъ и

да подиримъ, гдѣ се криятъ причинитѣ на тоя поразителенъ неуспѣхъ.

Тѣ, споредъ насъ трѣбва да се криятъ въ: 1) *слабата подготовка на учителитѣ* — кандидати, 2) *въ крайната строгост на изпита*, 3) *въ умилението имъ сравнение* и 4) *въ неусѣпшана, неподходяща и вѣнчъ отъ подготовката зададена тема*.

Върху първата причина ний едва ли бихме могли да се съгласимъ, тѣй като много обстоятелства говорятъ въ полза на подготовката на учителитѣ, които както и по горѣ казахме, не сж тия които бяха се одързостили да се яватъ на тоя изпитъ безъ да се добре подготвятъ за него, още повече, че не се иска испитъ отъ Богъ знае каква материя, която би могла мъчно да се възприеме отъ едно интелегентно и свѣсно учителство. Много дѣрско ни се вижда едно твърдение, споредъ което една малка частъ, и по изборъ отъ основното учителство би се осмилило безъ тая подготовка да се явява на изпитъ.

Върху втората причина — строгостта въ изпита — има да кажемъ нѣщо повече, но, нѣмайки сега на рѣцѣ зададената тема, както и тия — на други изпити по другитѣ вѣдомства — ний ще се задоволимъ да резервираме мнѣнието си по нея. Обаче, и безъ това ний сме въ положение да констатираме отъ самия фактъ — голѣмия неуспѣхъ въ изпита, — че тя трѣбва да о бѣла изпитъ познанията на учителитѣ, или най-малко — тѣ ще е била вѣнчъ отъ зоната на учителитѣ възсквания.

Третия причина ни се вижда твърдъ правоподобна. Извѣстни личности въ Министерството на просвѣщеняето, на които е изпаднала ролята на контролъ върху знанията на най-интелигентни сили, често икти, по чисто лични съображения и интереси, прибѣгватъ до тоя околѣнъ пѣтъ — да задаватъ теми вѣнчъ отъ пуждитѣ и по тоя начинъ да оградятъ личността си въ ущрѣбъ на бѣдѣщото наше интелегентно общество. Тоя *масово сръзване* не е първица и то не само тукъ се явява. Сжщото го сръдѣме почти всѣка година и при държавнитѣ изпити на учителитѣ отъ сръднигѣ учебни завѣдения. Него го нема, или го има въ съвѣтъ по-малкъ размѣръ по всички други вѣдомства: — въ колоквиумитѣ на медицингѣ, аптекарския изпитъ, при изпита на юриститѣ, при пощитѣ и телеграфитѣ, по вѣрлѣното вѣдомство и пр. То е силно и типично само по народното просвѣщение, гдѣго по-малко отъ всѣкъдѣ би трѣбовало да сжществува, още повече, че при държавни зацѣти на учителството се правятъ всѣвъзможни спѣнки за побиването на стѣненъ или право на инспекторство, както е сега случая.

Често икти, тия, които безъ митарства сж се докопали до тия мѣста, за койго единъ кой да е простъ смъртенъ цѣсъ не може и да сънува, далечъ да сж проникнати отъ материята, които би трѣбовало да се иска отъ кандидатитѣ, едностранчиви и самооблѣчени въ своитѣ знания,

игнориратъ тия на всѣки други. Ето защо ний виждаме, че често се задаватъ теми съ чудовищно съдържание, теми, върху които и самитѣ автори едва ли нѣщо повече бяха могли да иземчатъ отъ ногитѣ си. Тази е причината, че кандидатитѣ вѣнчъ отъ всѣко очакване налитатъ на въпроса съ чудовищно и неимеющи нищо общо съ подготовката и възсканията съдържание.

Както и да е, било по една или друга причина, фактътъ е крайно печаленъ. За това длѣжностъ се палага на г-на министра на просвѣщеняето да обърне внимание на това зло и прѣмахне причинитѣ му — нѣщо, което е въ рѣцѣтъ му, защото безъ това въ единъ близкъ денъ ний нѣма да видимъ да се ява нито единъ кандидатъ на изпитъ било за училищни инспектори, било и за стѣнуване — нѣщо, което е крайно несправедливо и несовременно.

III.

Борба противъ алкохолизма.

(Продължение отъ брой 17).

Самоубийството въ алкохолитѣ е едно отъ честитѣ явления. Ако спирта не побърза да унищожи пианицата, чрѣвъ разрушителното си дѣйсгвие на организма, самоубийството туря край на започнатото самопогубване. Доказано е че числото на самоубийствата растѣ успоредно съ прогреса на алкохолизма.

Алкохолитѣ се самоубиватъ защото намиратъ сжществуванieto за много прѣнично, тѣжко и живото безъ смисълъ. Тѣ сж луди или врѣменни луди. Последнитѣ посѣгатъ на живота си въ момента на раздражняето, слѣдъ койго тѣ освѣтъ че нѣматъ намѣрение да играятъ, нѣ намиратъ живота за прѣлесенъ, колкото и скръбно да е тѣхното сжществуване. Искате ли примѣри? Една 95 годишна жена имала обичай да се опива. Въ едно пиано състояние, тя била намѣрена прострѣна на пода съ рана на корема, дълга десѣтъ сантиметрова, отъ гдѣто се показвали червата. Нещастницата си е послужила за тази операция, съ ножицитѣ си, въ деня когато съ нетѣрпение очаквала многообичния си синъ, отежтвующъ отъ три години. Слѣдъ 24 часово ужасно страдание, тя издхнала...

Единъ пианица като минавалъ прѣвъ единъ мостъ, се хвърлил въ водага, за да удовлѣвори жаждата си. Той се толкова добрѣ напилъ, щото вече никога не ождѣвалъ.

Примѣри отъ този родъ изобилствуватъ и сж обыкновенни явления изъ живота на алкохолитѣ.

Алкохолитѣ душевно болни се самоубиватъ а) въ врѣме на остра магия, по сръдъ неспособностъ, халюцинаций, делиръ, б) болния е липеманиякъ (лупетония), съ ослабване и болѣвена скръбъ, дължима на въображаеми причини. Каквото и да се прави за тѣхното разубѣждение, тѣ постигатъ всѣчески резултата на тѣхнитѣ страдания, Хигросьта, гърпението,

прѣкриването и пр. за постигане на цѣлта, сж наистена невѣроятни.

Въ други случаи, алкохолника се самоубива въ време на трезвеного си състояние. Когато спирта, заедно съ пороцитъ които ражда, отнема на човѣка всѣка енергия и куражъ за борба, съ други думи, когато мизерията завладѣе съществуването му, отчаянието взима връхъ и самоубийството тура край на неизчерпаемитъ душевни и физически страдания.

Пристѣжления. Алкохола не въспроизвежда само самоубийци и луди. Тий дѣйствува чувствително и върху пристѣжленията, като изпълнява еднакво, както лудницитъ тѣй и затворитъ, гдѣто $\frac{2}{3}$ сж прѣди всичко алкохолици въ разни степени и възрасти. Безчисленитъ наблюдения и разнитъ статистики доказватъ, че не всѣкадъ гдѣто алкохолизма прогресира, числото на прѣстѣжленията се увеличава. Нищо по обикновено отъ това.

Пияницата, както видѣхме порано, изгубва всяко понятие за личностъ, честъ, приличие, съвѣсть, чувство и при най-малкия случай, за да удовлетвори страстта си или неотговорната импулсия той става пристѣжника, крадецъ, убиецъ.

Върху 2932 души арестанти, споредъ Marambal, 2109 т. е. 72% сж жертва на невздръжанието. Отъ друга страна върху 1898 души осждени за кражба, злоупотрѣбление и пр. 1346 т. е. 70% сж алкохолици. Споредъ Jaquet, отъ който взимаме настоящитъ изчисления, тази пропорция е още по-голяма, между осжденитъ за убийство, побой, насилие и пр.

Въ една анкета направена въ 1876 година въ 120 поправителни заведения въ Германия, 32837 души, Ваег е констатиралъ 13706 алкохолици т. е. 41.7%.

Тѣзи цифри не търпят никакво пояснение. Статистиката е често пкти оракулъ, чрѣзъ който се доказва това което се харесва. Нъ въ този случай заключенията на разнитъ автори сж толкова ясни и правдоподобни, че не може да има ни най-малко съмнение въ настоящитъ изчисления, които прѣдставляватъ най-голямата гаранция на точностъ.

Всички днесъ признаватъ връзката която съществува между алкохолизма и мизерията. Невздръжанието е единъ голѣмъ изворъ на мизерия, нъ и обратното е еднакво истина. Мизерията, съ всичкитъ си послѣствия, недостатъчна храна, неудобни квартири, раздоръ, домашна нечистота и пр., тласка слабодушнитъ въ механика, гдѣто подъ влиянието на алкохолнитъ пари, тѣ забравятъ врѣмевно болкитъ си и се пиятъ за да не паднатъ въ отчаяние.

Алкохолизма, подъ всичкитъ си форми, се явява и прѣобразува нещастника въ физическо и морално отношение. Той изгубва всяка инициатива и охота за работа не принуденъ да проси милостиня, отъ гдѣто друго обществено зло, добрѣ доказано отъ разнитъ статистики въ 1888 год. въ Англия е имало 83153

души бѣдняци, които сж се прѣхранватъ чрѣзъ милостиня и помощи; отъ тѣхъ 60 до 75 % сж движели мизерното си положение на злоупотрѣблението съ спиртни питиета. Тѣ стрували на държавата около 200 милиона лева за една година. Тѣзи цифри показватъ нагледно материалната загуба на една страна която става още по чувствителна щомъ се приемѣтне употребената енергия на тѣзи нещастници, ако бяха могли да работятъ. Моралната страна на въпроса се подразбира сама по себѣ си. И въ разореното семейно огнище трѣбва да се тури злото отъ което страда обществото. Какво ще станатъ дѣцата и алкохолицитъ, които сж винаги имали прѣдъ себѣ си лония примѣръ на тѣхнитъ бащи? Кой ще имъ вдѣхне понятията за добри дѣтски, семейни чувства и задължения, когато самитъ имъ родители сж лишени отъ всички човѣколюбиви неща? Да не се чудимъ прочее, че почти всичкитъ дѣца на алкохолици ставатъ вагабонти и пристѣжници, още въ най-раната имъ възраст, както го доказватъ полицейскитъ статистики.

Слѣдва.

ХРОНИКА.

— Народния Прѣдставителъ г. Ев. Славовски е поздравилъ Н. Ц. Височество, Български князь, по случай 17 год. отъ стѣпването му на Българския прѣстолъ съ слѣдующата телеграма.

До Н. Ц. Височество, Български князь Фердинандъ I

По случай 17 годишнината отъ възвиането на Българския прѣстолъ за щастлавъ се считамъ че ми се падна високата чест да изнеса прѣдъ стѣжкитъ на В. Ц. В. мойтъ и на населението, което прѣдставлявамъ, най-искренни поздравления и благопожелания за дългогодишно щастливо и благоденствено царуване на В. Ц. В. за постигане на Българ. идеалъ.

Славовски.
Народенъ Прѣдставителъ.
Въ отговоръ на която г. Славовски е получилъ слѣдующата телеграма:

Сердечно благодаря за поздравленията.

— По селско-общинскитъ ни избори Въ недѣля на 15 т. м. се свикватъ избирателитъ на всички селски общини въ страната ни да си избератъ общински съвѣти, за които ще да кажемъ, че тѣзи избори сж отъ голѣма извънредна важностъ за всѣко село общо и частно, както казахме и въ прѣдидущий си брой. че само отъ добритъ и честни съвѣтници ще зависи успѣха и напредъка на всѣко село отдѣлно. Избератъ ли се хора честни, дѣятелни, то и всички работи частни и общи ще се извършватъ бърже и съ успѣхъ. Ето защо ний пакъ считаме за умѣстно да посвѣтваме нашитъ приятели членове на народно-либералната партия отъ околията и окръга, да се пѣгрижатъ и си избератъ най добритъ съселани честни за членове въ общинскитъ съвѣтъ, а не както е станало до сега да се избиратъ най-долнитъ и развадени хора, които щомъ се вмъкнатъ въ общин. управление, първата и най-голяма грижа е да гледатъ гдѣ какво има да се плякоса, за което има много примѣри, които ако вземемъ да изброяваме подробно ще ни трѣбва

много мѣсто и врѣме. Ще помемъ само за единъ отъ едно ближно село до града, който само въ продължение на 2 мѣсеца отъ своето кмегувание можа да задигне около 1800 лева общински суми и сега е прѣддесенъ на прокурора за това злоупотрѣбление но намиратъ се още хора должнопробни и съ долень характеръ, да го защитяватъ. Това е срамъ на партията ни, която на всѣка крачка се стреми да покаже, че е строга въ управлението си, но не пази общественитъ крадци, поне ний мислимъ това така. Какъвизъ господа, които сж партизани, само да крадатъ и оцетяватъ частнитъ и общински интереси, далечъ да сте отъ тѣхъ. Прочее напредъ избирателите членове на народно либералната партия сж билетъ въ ръцѣ и бждете смирни, че побѣдата ще е ваша.

— Деньтъ 2 Августъ. възшествието на Българския прѣстолъ на Н. Ц. Височество, се отпразнува въ градътъ ни доста тържественно. Строго погледнато той е день намѣгень и славень за българскиятъ народъ, защото въ него именно, прѣди 17 години, когато българскиятъ прѣстолъ по единъ вандалски начинъ бѣ уловъдъ и рискуваше да се хвърли страната въ вътрѣшни безредници отъ положението на безкняжие и когато всичко бе призрѣно, България, като страна на безаконията и на вандалщина, Н. Ц. Височество Князь Фердинандъ бе единички, който пожертвува спокойствие даже и живота си и се яви, като спасителъ на България и отъ както стѣпни на българскиятъ прѣстолъ съ своята мъдростъ и тактичностъ можа да тури страната въ редъ и безопасностъ и въ пктя на напредъка и културността, и България се прѣдстави, че тя е страна на реда и порядъка. Българскиятъ народъ можа да докаже че е народъ трудолюбивъ и пестеливъ.

Сутринта при стечението на множество граждани и граждани, мѣстната гражданска и войскитъ отъ цѣлий гарнизонъ, се отелужи на лагера отъ мѣстното духовенство тържественна служба, слѣдъ което войскитъ дефилира церимоналния си маршъ, прѣдъ дивизионни началникъ г. Генералъ-майоръ Христовъ. Войницитъ минаха доста стройно и бодро, а особено учебната унт. офицерска дружина и войницитъ отъ 17 п. Достоелиси полкъ, които г. генерала поздравляваше съ отлично. Слѣдъ церимонията г. Генерала поздравни по дружино всички войници съ праздника и имъ обща, че при прѣвъ удобень случай ще прѣдстави прѣдъ Н. Ц. Височество, тѣхного старание и изпълнение на военната служба. Войницитъ громко и ясно отговориха ще се постараятъ и за въ бждеще да бждатъ тѣй старателни. По обѣдъ г. г. офицеритъ имаха банкетъ въ клуба си, а подиръ обѣдъ на чело съ музиката на 4 й полкъ всички г. офицери инкорпори прѣминаха прѣзъ града и отидоха въ къщата на г. Генерала. Вечерта имаше също банкетъ въ честь на запаснитъ офицери, които на другий денъ распустиха. На вечерний банкетъ сж биле поканени и г. г. нар. прѣдставителъ Ев. Славовски, окр. управителъ и град. кметъ. Банкетъ е продължавалъ до 12 часа прѣзъ нощта.

— Пишатъ ни отъ София. че министерството на Търговията и Земледѣлието приготвяло проектъ — законъ за полската полиция, отъ какъвго се чувствува отдавна нужда, понеже у насъ много слабо сж запасени полекитъ ни имотъ, за това и често станатъ пожари, краджи които причиняватъ голѣми злини на населението. Желателно е щото той проектъ да бжде готовъ по скоро и се даде на общо обсъждане отъ прѣсата, защото

до откриването на 11 редовна сесия на Народно събрание не остава повече отъ два мѣсеца.

— Стара пѣсень на новъ гласъ, това ни дойде на умъ, когато прочетохме 1 и 2 брой отъ в. „Плѣвенски Гласъ“, който е поновилъ излизанието си отъ Т. м. Прослѣдетъ го добрѣ, драгий читатели, и ще се увѣритъ, че това е така, въ него вий нѣма да намѣритъ нѣщо същественно, нѣщо разумно. Всѣ съ стамболовщината се расправятъ и чутъ ли не искаватъ, че тя е направила всичко зло за страната, а само Народняцитъ сж доброжелателитъ на народа, безъ да се помисли, че миналото имъ е близко и всички го знаятъ какво е. Малко саборъ г. Народняци, защото отъ сладостъ на гарчатъ, имайте малко търпение ний ще да оишемъ вашето минало, и ще се видитъ що за партия сже и какво прѣдставляватъ отъ себе си.

— Конкурсъ по скотовѣдството. На 15 т. м. въ гр. Видинъ ще се открие окръженъ конкурсъ за Видинския окръжъ по скотовѣдството. За разходи по конкурса тамошната окр. постоянна комисиия е отпуснала 2400 лева. Добра и похвална инициатива, която не малко ще способствува за повдигането до нѣгдъ на нашето скотовѣдство. Желателно е за въ бждеще и други окръжни съвѣти да направятъ разни конкурси по всички отрасли на Земледѣлието и Стопанството.

— Лозарско-Овощарско Д-во. Не прѣди много, ако се не лъжемъ прѣзъ м. Февруарий т. г. въ градътъ ни се състави Лозарско-Овощарско дружество, върху което ний още на врѣме се изказахме. Отъ съставляването му и до сѣга нищо се не чу и видѣ отъ това дружество, какво работи то и въ какво направление развива своята дѣятелностъ, това никой не знай и нѣма отъ гдѣ да го узнай. Ако се не лъжемъ и настоятелство се избира. Желателно е това дружество да остави до сегашната си пасивностъ и почне да дѣйствува по ясно за постигането на цѣлта си. Ще се повѣраемъ.

— Градски градинарь. Нашия градъ не малко пари е исплатилъ за издръжанието ежегодно на градски градинарь, обаче за голѣмо съжаление и до сега не можа да се уреди абсолютно нищо въ градината. Особено пѣкъ тая година всичко е занемарено, всичко изоставено да го подобрява природата и никой се не грижи за нищо. Порасходете се драгий читателю изъ градската градина, па ако желаетъ намините и прѣзъ градския паркъ, който води за гарата и ще се увѣритъ въ твърдението ни. Прѣзъ текущата година въ градината почти нищо не е подновено, нищо не е подобро. Трѣва е посѣяна и тѣя покарала тукъ тамъ, а за сѣме на разни трѣви, до колкото знаемъ не малко пари сж похарчени. Да спи зло полъ камъкъ и по доставката на сѣмената Лѣсно е да се доставятъ сѣмена съ изгубели своята кълняемостъ, съ скѣпни цѣни, когато градинарѣтъ ни нѣма опитността да познава сѣмената за кълняемостта имъ, а ги посѣва на общи основания (и тѣ не изникватъ). Желаете ли да се увѣритъ, идете и погледайте посѣтата трѣва покрай памѣтника въ цѣнтъра на града, което е срамно за единъ ужъ баримъ свършивши градинарь. Въ заключение ще кажемъ, че всѣ тѣй ще отиватъ тия работи, когато Йоло Миртвицки е градски резия, а Думбазаа неговъ помощникъ. За дѣятелността на младого градинарче доредъ ще поговоримъ нѣщо повече.

— На г. Народ-петѣкъ ще кажемъ „Че не се гаси туй що не гасне“. Петѣкъ можа да има само за хора като него и нему подобнитъ

т. е. за тѣзи, които до 40 годишната имъ възраст ги хранятъ още бацитъ имъ и за двѣ пари нѣщо не сж внесли въ къщи, макаръ и да иматъ жена и 3 — 4 дѣца. За готовановцитъ винаги е петѣкъ и ще бжде, а за самостоятелнитъ човѣци които сж видѣли и добро и зло, никога нема да има петѣкъ. Какъ се пазятъ партийнитъ интереси, най-малко право има той да говори, защото всички го знаемъ каква гадостъ е той, който за парата залага си душата и пр. . . . Колкото пѣкъ за пареждане на частни смѣтки той е най-практичния, защото служащъ не е останалъ въ градътъ ни да го не е оскубалъ съ взикитъ си въ брой или нѣкоя полица за да ги пази на служба, за това знаятъ и малкитъ дѣца, а и той го исповѣда публично, безъ да се срамува. Да тегли отъ ковчежничеството голѣмо желание има сиромаша, но не му се удава, бази керетъ се потеглова, като народенъ петѣкъ, но много редко и слабо, та за това му е много мѣчно. Да ходи съ своята си надмѣрна нахалностъ, да експлоатира съ положението си, и заплашва служацитъ, че ще ги прогони, ако не взематъ отъ него мастило и др. канцеларски работи, го бива, макаръ че продава съ двойно по високи цѣни. За пната си всичко е готовъ да направи, а що се отнася до партийни интереси, че трѣбвя да се запазятъ и не компрометиратъ не иска и да знай. Щомъ види малко зоръ, той се отказва, като Юда отъ Христа. Днесъ е нар. либералъ, утрѣ реформаторъ, а по натагъкъ, Богъ знай, какъвъ драндабулецъ ще стане. Парата и парата, това е негова идеалъ, това е негова Господъ. Съ тази гадостъ ще се занимаемъ по на пространно въ единъ подлистникъ гдѣто ще му покажемъ всички качества и мерзости, а за сега ще повторимъ да му кажемъ „Не се гаси туй що не гасне“.

— Оправдаха го. Въ миналитъ си два броя ний подигахме въпроса за заграбеното мѣсто заедно съ кладенеца „Смиливецъ“ отъ Фалита Симеона Гетовъ, които кладенецъ още отъ пантвека е билъ и трѣбва да бжде общо достояние, даже простолуднието го има и като лечебенъ кладенецъ. Отъ толкова врѣме този кладенецъ стоель тѣй, та чакъ сега да дойде Фалита да го забравя и за свой оправдание ни казва чрезъ обществено-политически органъ в. „Вдители“, че го билъ купилъ и имало укѣзъ и инженеръ му го билъ прѣдалъ. Това мѣсто било на с. Бръвотската община, а не и на нашата. Да е купувалъ нѣкога Гетовъ мѣстото, до колкото можахме да прослѣдимъ не можахме да намѣримъ и не върваме да намѣримъ нѣкога, защото прѣди всичко Фалита нѣма куражъ на свое име да купи нѣщо, защото кредиторитъ му чакагъ, възможно е да е купено отъ благочестивата му половина, на чийто име е и лозето, но не и Фалита. А на г. Киркоръ Ефенди има да явимъ това, че ний не умѣемъ да забравяме градски браница и да хвалимъ сѣдий и прокурори за да рѣшаватъ дѣлата въ наша полза, а отъ друга страна да поддържаме кмега и го молимъ да не апелира дѣлото, защото щомъ отиде въ апелацията сигоръ ще се изгуби. Ще видимъ единъ денъ, какъ ще се расправи населението, както за кладенеца, така и за браницето, що сж дни за напредъ наши сж. По заграбеното мѣсто въ ерѣдъ града ще му отговоримъ, когато се произнесе сѣда, върваме тогава че не може му помогна и претендента за министеръ, който оправни и оправна още Фалиралото др-во „Нива“ въ градътъ ни. Съ Киркоръ Ефенди ний имаме горѣчно желание да се ерѣцнемъ на бойното поле и ако е рекълъ Господъ скоро ще се ерѣцнемъ.

— Съ указъ № 67 отъ 28 м. м. се направиха доста размѣщания и уволнения по вѣдомството на правосѣдието. За другитѣ градове ний нѣма да говоримъ справедливо или не справедливо е станало това уволнение или примѣстване, но колкото се отнася за въ нашия градъ, право ще си кажемъ, не можахме да разберемъ нищо, защото се уволниха и примѣстиха тѣзи именно сѣдлий които си бѣха на мѣстото и бѣха непричастни въ нищо, а се задържатъ хора, които сѣж крайно компрометирали своето положение, като магистрати съ своитѣ донжуански похождения и не уравновесяемъ умственъ багажъ. Както се вижда тѣзи деморализирани екземпль, ще стоятъ още за да могатъ да дозорганизиратъ всичко въ сѣда, та тогава чакъ да ги прогонятъ окончателно. Ний вѣрваме че г. Министра на правосѣдието въ скоро врѣме ще поправи тия грѣшки, които възможно е неволно да сѣж направили като ще постави всѣкого на мѣстото му.

— Отъ с. Черв.-Брѣгъ (Луковитска околия) получихме слѣдующата телеграма, на която даваме мѣсто изъ цѣло. Ния вѣрваме че г. Окр. Управителъ е взелъ мѣрки и е заставилъ г-нъ Прѣдседателствующия три членната комисия, да се раздадѣтъ личнитѣ карти на избирателитѣ отъ това село. По всѣка вѣроятностъ тоя прѣдседателъ ще е нѣкой новъ стамболистъ отъ пасмината на Бояджиевци, за това е и толкова сербесъ въ това отношение, така трѣбва да му е казалъ началника.

Ето и самата телеграма:
Прѣдседателствующия тричленната комисия Чер.-Брѣгъ, за да узурира възможността, избираемето ми, не раздава личнитѣ карти. Нѣкои избиратели кара да се разисватъ за получаването и задържа у себе си. Населението силно възмущено. Моля наредете потребното иначе ще се срѣщнатъ компрометирующа нежелателности.

Мачо Валковъ.

— Кметски произволи. Нашия уважаемъ кметъ, както се вижда си е турилъ за цѣль да стане крупенъ землевладѣлецъ доктъ има кметлика на рѣка. Чѣтко му (?) току вижъ, увеличилъ се е нѣкое парче, което или изкупи отъ търгъ, произвежданъ отъ помощника му, или заграби на шега нѣкое забравено лозе или... както му дойде. Напоследъкъ е турналъ голѣмъ меракъ на една нива до „бабукчийската чешма“ съедна съ имението му и се чуди какви срѣдства да подбере, за да я освои. И наистина хубави срѣдства подбери, срѣдства, каквито прилѣгатъ само като на него кметъ.

Помѣнатата нива е на Симеона Николова, снаха на извѣстния „дедо Гечо“ отъ текийската махала.

Нашия голѣмъ лозаръ (?) още отъ м. година започналъ да притиска жената да му продаде нивата си, като и давалъ за нея 300 лева и др. редъ условия. Тя обаче му заявила категорически, че не я продава, за което и извиква злота на г-нъ кмета. Отъ гукъ вече се започватъ редъ заплашвания отъ него и помощницитѣ му въ общин. канцелария, на баира въ лозята, въ къщата и гдѣто имъ падне. Застѣга нивата се овѣсѣ, той си вързалъ вжтрѣ свинетѣ съ дълги вѣжъ и всичко изпогазиха. Завсегда орачъ да я оре, той праца горекъ стражаръ да спрѣ и арестува ралника, който и сега краси едно кюше на общината. Оплаква се за това на окр. управителъ, обаче, той освѣнъ, че не я излушалъ, ами захваналъ да я убѣждава, че нивата не е нейна, (отъ гдѣ ли знае това г. управителя? Б. Р.). Даже и секретаря му отказалъ да приеме заявлението ѝ, защото въ него се спомѣнавало името на г-нъ Табаковъ... Най-послѣ за да се спла-

ши тая дебелоглава жена, вика я въ общината и прави последно прѣдложение: *Нивата* или утрѣ пожар. команда съ канжитѣ ще събори къщата. „Ако я дадешъ нѣма събаране, ами ще я подправимъ даже“ дума единъ кметски помощникъ. Нъ... и това не помага, жената не продава и не продава, а и г-нъ Тодоръ се не спира. Дъга се, мисли и измисли вижда те съ помощта на нѣкой други глави, че нивата е заграбена отъ общинската мера и за гдѣто е работена отъ 45 години глобява Симеона Гечова съ 25 л. съ заповѣдъ № 677 а съ друга може би ще разрѣше да се продаде, а той да я купи отъ публиченъ търгъ, както изкупи съсѣдната на тая нива общинска дръмка, тая нива, за която г-нъ кмета даваше 300 л.

Сега горката сиротина, ходи по адвокатски писалици, плаче прѣдъ когото дѣ срѣщне, кръстосва цѣль день по улицитѣ и търси начинъ да се отърве отъ тая кметска алчностъ... Не е ли това производъ? Ще се повърнемъ и за други подобни работи, както за кмета, а така сѣщо и за помощницитѣ му, които сѣж я оларели прѣвъ просото и туко само спрѣгатъ глагола „граб те да грабимъ, сега ни се е паднало“.

РАЗНИ

— Дължината на сибирскитѣ желѣзници. Споредъ даннитѣ на министерството на пѣтицата съобщенията въ Русия, Сибирскитѣ желѣзници се възкачватъ на 8302.75 км., отъ които 3349.70 килом. сѣж сѣщински Сибирски 1512.70 км. падатъ въ трансейкалскитѣ линии, 866.20 км. сѣж тѣй наречената уеурийска линия и 2574.15 км. падатъ въ Источно-азиатскитѣ линии. Расстояние С.-Петербургу — Владивостокъ съдържа 7699 км. С.-Петербургъ — Портъ-Артуръ 8033.20 км. Всичкитѣ расходи до сега по Сибирскитѣ линии достигатъ цифрата два милиарда лева.

— Статистиката за нападенията върху влаковете. Споредъ свѣдѣнията обнародвани въ „Reil-road-Quete“, въ тѣчението на 1902 год въ Сѣдиненитѣ Щати били извършени отъ разбойници 23 нападения на желѣзнопѣтитѣ влакове, а въ 1901 год. 16. Въ последнитѣ 18 години били нападнати всичко 328 влака и при това убити 98 пѣтника и 107 ранени.

ВАЖНО ЗА ДОМАНИНКИТѢ

Всѣкоя домакинъ безъ всѣкакви познания може да боядисва прѣжда, вълнени платове, специално парцали за черги съ пристигналитѣ бой въ магазинъ „ХИГЕЯ“ — Плѣвенъ. Съ 20 ст. може да се боядисва около 1 кгр. прѣжда. Магазинъ „Хигея“ прѣпорѣчва сѣщо царската синѣа за пране въ торбички, боракъ съ за колосване на бѣли дрѣхи, който ги прави корави и лѣскави по 10 ст. торбичката. Руски сапуни и парфуми, карамели и пр.

Съ Почитание:

Л. Костантинъ.

ОБЪЯВЛЕНИЯ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 2528

Извѣствамъ, че отъ 16-й Августъ до 16-й Септемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ земл. на с. Орѣховица, а именно:

1) Една къща въ с. Петърница улица „Главна“ съ дворъ отъ единъ декаръ, двоетажна, надъ маза, съ каменна зидове, къщата построена отъ простъ материалъ оградена съ плѣтъ, измазана съ прѣстъ, покрита съ керемиди, има два стаи за живѣние и коридорче, въ дворѣтъ има сайванъ около 6 — 7 метра дължина, 4 метра ширина, отъ странитѣ по една стая за живѣние построени отъ кирпичъ, покрити съ керемиди и три хамбаря оградени съ плѣтъ, съ вместимостъ около 30 кила храна, покрити съ слама. Цѣлата къща е оцѣнена за 813 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Никола Радювъ отъ с. Петърница продава се по постановлението на Плѣв. Окр. жень Сѣдъ подъ № 992/904 г. Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Разгледанието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Плѣвенъ, 9 Августъ 1904 г.
Дѣло № 162/904 год.
Ш Сѣд. Приставъ: М. Ивановъ.

№ 2543

Извѣствамъ, че отъ 16-й Августъ до 16-й Септемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ земл. на с. Орѣховица, а именно:

1) Нива мѣстността „Старитѣ лоза“ 3 декара оцѣнена за 15 лева; 2) Нива мѣстността „Орѣша“ 14 декара оц. за 50 лева; 3) Ливада мѣстността „Орѣша“ 48 декара оц. 100 лева; 4) Ливада мѣстността „Орѣша“ 4 декара 20 лева; 5) Гора мѣстността „Орѣша“ 48 декара оцѣнена 110 лева; 6) Гора мѣстността „Орѣша“ 5 декара оцѣнена 15 л.; 7) Градина мѣстността „Подъ село“ 5 ара оцѣнена 5 л.; 8) Нива мѣстността „Дърварски пѣтъ“ 3 декари оцѣнена 15 л.; 9) Нива мѣстността „Дърварски пѣтъ“ 2 декара 5 ара оцѣнена 10 лева; 10) Нива мѣстността „Старитѣ лоза“ 2 декара 6 ара оцѣнена 10 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Серафимъ Петковъ отъ с. Орѣховица не сѣж заложени продаватъ се по висканието на Акционерната Банка „Напрѣдъкъ“ въ г. Плѣвенъ за 206 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 1322 издаденъ отъ П Плѣв. Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Разгледанието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Плѣвенъ 10 Августъ 1904 г.
Дѣло № 261/903 год.
Ш Сѣд. Приставъ: М. Ивановъ.

№ 4899

Извѣствамъ, че на 3-й Септемврий т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Една нива „Актара“ отъ 4 дек 1 аръ оцѣнена за 46.50 л. Горния имотъ принадлежи на пок. К Симеонъ отъ г. Плѣвенъ не е заложень продава се за въ полза на малолѣтнитѣ останали отъ покойния по опрѣделение № 2052 издадено отъ Плѣвенскитѣ Окр. Сѣдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Разгледанието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Плѣвенъ 26 Юлий 1904 г.
Дѣло № 487/903 год.
Ш Сѣд. Приставъ: Ив. Бутиловъ.

№ 4900

Извѣствамъ, че на 3-й Септемврий т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Нива въ мѣстността „Кашинскитѣ лоза“ отъ около 9 декара 7 ара при сѣсѣди Тодорина Илиева, Демянъ Табака, Д. Кочковъ и Пени Надара оцѣнена за 343 л. 60 ст.

Горния имотъ привадѣжи на покойния Коро Данчовъ отъ г. Плѣвенъ не е заложень продава се по опрѣделение № 2381 издадено отъ Плѣв. Окр. Сѣдъ.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разгледанието книжата и наддаванието може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

г. Плѣвенъ 27/VII 1904 год.
Дѣло № 8/904 год.
Ш Сѣд. Приставъ: Ив. Бутиловъ.

— Цв. Касаменовъ —

ОБЪЯВЯВА на интересующитѣ се, че сѣж му пристигнали разни видове куклари: рѣчни, за дрѣхи, въ видѣ на чанти и др. които по здравостъ и ниски цѣни надминаватъ всички други.

ПЛЪВЕНЪ СРѢЩУ МАВЗОЛЕЯ.

1—1

СОФИЙСКИТѢ ПОТАЙНОСТИ

Съвремененъ оригиналенъ романъ извлеченъ изъ прѣжитѣ на Софийския животъ.

„Софийскитѣ Потайности“, на които афтора е г. Т. С. Тодоровъ, бивши началникъ на пресата, извѣстенъ публицистъ, е единъ романъ твърдѣ интересенъ и увлекателенъ.

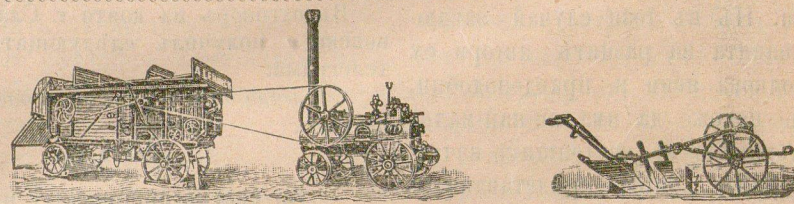
Излиза въ брошури по три пѣти въ недѣлята. Всѣка брошура отъ една пълна печатана кола струва само 10 стотинки.

Който прочете и 5-та брошура, ще търси да купува послѣдующитѣ.

Всички, които въ провинцията желаятъ да се натовалятъ съ продажбата на романа, сѣж длѣжни да се отнесатъ направо до издателя г. А. Н. Дановъ въ Свищовъ, съ когото и ще се споразумеятъ за условията и цѣната.

ЧЕТЕТЕ „СОФИЙСКИТѢ ПОТАЙНОСТИ“.

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ на З. К. Мавродиевъ.

Музея се прѣдствлява отъ специални търговски кантори въ Виена, Берлинъ, Одесса и е въ връзка съ най-реномиранитѣ голѣми европейски фабрики и търговски къщи и доставлява всѣвъзможни артикули съ най-умѣрени цѣни. Въ Плѣвенския си складъ Музея има и доставлява всичкитѣ видове и системи земледѣлчески машини и орѣдия като: триори, вършачки, вѣячки, цвѣклорезачки, кукурузотрошачки, сламорѣзачки, плугове и пр. Всичкитѣ видове земледѣлчески и градинарски съмена. Всичкитѣ видове пчеларски и мѣкарски уреди. Всичкитѣ видове пожарникарски снаряди, помпи за вода, разни видове винарски уреди и машини, прѣскачки за лоза, синѣ камакъ, рафия, квасниъ, ножове и ножици за облагородяване отъ КУНДЕ и СОЛИНГЕНЪ и пр. и пр. Всички артикули, които излизатъ отъ Русия като: самовари, ножове, мушамы, минерално масло, консерви, бомбони и чоколато, галоши, платна, офицерски снаряди и пр. пр. Между многото фабрики и къщи, които музея прѣдствлява е и въ връзка съ Търговското бюро на Д. В. Казаковъ — Виена, който настанява и дава свѣдѣния на пѣтници идящи отъ България за бани, болници институти, фабрики и всичкъ що интересува търговцитѣ.

ОТЪ МУЗЕЯ.

4—5